

Гомер сорыйм бары Ходайдан

Күпме карлар яуды бар жиһанга,
Күрми калдык кая киткәнен.
Гомерләр дә шулай, карлар кебек,
Күреп булмый ничек үткәнен.

Гөрләвекләр агар төсле иде,
Жир анабыз алды, сеңдерде.
Жирдән үсеп чыкты яшь үләннәр,
Дымны кире бирде, үстерде.

Жәйләр житә, искитәрлек вакыт,
Яшел төскә керә табигать.
Күрә белсәң генә матурлыкны,
Жанга рәхәт, бирә ул сихәт.

Адам баласының гомерләре,
Язлар белән бик нык бәйләнгән.
Бәйләнеше шунда, күңел һәрвакыт яшь,
Сорап кара күрше бабайдан.

Нәрсә диеп җавап бирер соң ул,
Ә җавабы менә шушылай:-
"Картайсам да күңелем бик яшь минем,
Гомер сорыйм бары Ходайдан.

Язларымны тагын күрсәм иде,
Бер китәсем килми дөнъядан.
Балаларым, оныкларым белән,
Аермасын безне сөюдән".

Күпме карлар яуды бар жиһанга,
Күрми калдык кая киткәнен.
Гомерләр дә шулай, карлар кебек,
Күреп булмый ничек үткәнен.

Мехаматнур Нәжметдинов. Бәзәкә авылы, 30.04.2024.